

Arrest

nr. 310 444 van 23 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 14 november 2023.

Op 17 januari 2024 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is.

Op 28 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...] in Zestafoni en hebt u de Georgische nationaliteit. U sloot zich in 2003 aan bij de Nationale beweging en steunde er, samen met uw vriend D.G., lokaal afgevaardigde

K.G. door voor hem aan agitatie te doen en propaganda te verspreiden in en rond Zestaphoni. Zo vergezelden jullie hem tijdens zijn huis-aan-huiscampagnes tijdens de verkiezingen, en reed u de kiezers naar de kiesbureaus in opdracht van de Nationale Beweging.

In de aanloop van de verkiezingen besliste u, zo'n vier maanden voor uw gehoor op het CGVS, om samen met uw vriend D.G. een lokale jongerenafdeling voor de Nationale Beweging op te richten in Zestaphoni in de hoop om op die manier meer stemmen te ronselen. Net omdat zowel u en D. al enig respect en aanzien genoten in uw regio lukte het jullie makkelijk om kiezers te winnen voor de Nationale Beweging, tot groot ongenoegen van jullie politieke tegenstanders van de Georgische Droom. Zo kregen jullie problemen met D.K. en D.K. – twee figuren met nauwe banden in het crimineel milieu – die werkten in opdracht van I.K. en G.K. van de Georgische Droom.

Ze dreigden ermee om uw kind iets aan te doen. Maar toen bleek dat u niet langer in contact was met uw kind richtten zij hun dreigementen rechtstreeks tot uw persoon. Zo zouden zij u willen vermoorden of gehandicapt maken. Voorts werd u meerdere keren aangevallen, en tot twee keer toe beschoten. De eerste schietpartij vond plaats midden-juni 2023. U was toen in het bijzijn van andere mensen in uw woonbuurt en werd voor het oog van getuigen beschoten. De tweede keer vond plaats tussen 8-14 augustus 2023. U zat u bij uw moeder op het balkon waar op dat moment een samenkomst plaatsvond waar uw vriend D. eveneens bij aanwezig was. Op een bepaald moment begon uw moeder luid te schreeuwen dat zij eraan kwamen, waarna u tot vier keer toe wapengeluiden hoorde. Daarop sprong u weg en brak daarbij uw been. Iedereen slaagde er echter in om te ontkomen. Dat weerhield uw aanvallers er echter niet van om jullie ter plekke te uitschelden. U raakte nog bij andere aanvallen betrokken, waarvan één in Bagdadi. De auto waarin u toen meereed werd met knuppels bewerkt, en u deelde eveneens in de klappen. U stapte drie keer naar de politie om een klacht in te dienen maar stelde vast dat de politie geen gevolg gaf aan uw klachten waarna u besliste om Georgië te verlaten.

Rond 1-4 september 2023 vertrok u vanuit Georgië, en na een tussenstop in Italië kwam u op 13 of 14 september 2023 aan in België waar u vervolgens op 15 september 2023 een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de lokale asielautoriteiten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens het gehoor werd echter wel vastgesteld dat u vermoeid was en honger leed als gevolg van het feit dat u reeds enige tijd op straat moest overleven. Toen u die informatie tijdens het gehoor deelde voorzag de bevoegde protection officer u van wat eten opdat u wat op krachten gekomen. Nadien kon het gehoor probleemloos verdergezet worden.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest in Georgië door criminelen gelinkt aan de Georgische Droompartij omwille van uw politiek activisme voor de Nationale Beweging. U slaagde er echter niet in om die vrees aannemelijk te maken.

Ten eerste legde u geen enkel bewijsstuk neer van de door u verklaarde politieke activiteiten ondanks uw nauwe betrokkenheid bij de het ronselen van stemmen, het direct meewerken aan campagnes en het mede oprichten van een jongerenafdeling. Redelijkerwijs kan verwacht worden dat u enige bewijsstukken zou kunnen neerleggen om deze verklaringen te staven. Verder legde u evenmin enige bewijsstukken neer van de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Gezien u verklaarde enkele malen te zijn beschoten en u hierover aangifte zou gedaan hebben bij de politie kon hier redelijkerwijs ook bewijsstukken van verwacht worden. Uw bewering dat al uw documenten in het station van Brussel zouden zijn gestolen is een blote bewering waarvan u evenmin enig bewijs van neerlegt.

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw al dan niet officieel lidmaatschap van National Movement. Initieel verklaarde u dat u officieel lid was van de politieke partij en een lidkaart had (GV P.5). Nadien verklaarde u dan weer dat u geen officiële kaart hebt gehad en de partij weliswaar geholpen had, maar niet officieel (GV P.5). Bij de vraag naar documenten gaf u dan weer aan dat u een oude en een nieuwe

partijkaart had. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring gaf u enkel aan dat u gezegd had dat u een oude kaart had hetgeen geenszins blijkt uit uw verklaringen en dan ook niet kan worden aangenomen. Naast het tegenstrijdig karakter van uw verklaringen hieromtrent, komt het bevreemdend over dat u enkel over een oude partijlidkaart zou beschikken die ruim 20 jaar oud is (GV P.7). Gezien uw politieke activiteiten de kern van uw asielrelaas uitmaken kan verwacht worden dat u consistente verklaringen aflegde betreffende het gegeven of u al dan niet officieel lid was.

Bovenstaande vaststellingen doen ernstig twijfelen aan het politieke profiel dat u zichzelf toedicht en bijgevolg ook aan de vervolgingsfeiten waarvan u ten gevolge van uw politieke activiteiten het slachtoffer zou zijn geweest.

Zelfs indien er enig geloof zou gehecht worden aan uw politiek activisme voor de Nationale Beweging dient bemerkt te worden dat u onvoldoende aannemelijk kan maken dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Uit uw verklaringen betreffende uw activiteiten en betrokkenheid bij de partij blijkt dat u een laag politiek profiel had. Uw taken bestonden voornamelijk uit het ronselen van stemmen, campagne voeren en ondersteunende taken alsook enige betrokkenheid bij de oprichting van een jongerenafdeling.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender,

die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Zo gaf u te kennen dat u meerdere klachten had ingediend bij de politie die stelden dat ze het verder zouden onderzoeken. Echter blijkt nergens uit uw verklaringen dat u dit onderzoek hebt opgevolgd en stelde u vaagweg er niets meer over gehoord te hebben (GV P. 11) noch blijkt dat u enige andere inspanningen hebt gedaan om bescherming van de autoriteiten te krijgen zoals bijvoorbeeld het aanspreken van de public defender of het nemen van een advocaat. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u wel degelijk op de bescherming van de ordediensten kon rekenen toen u beweerde dat de politie uw huis na de tweede schietpartij gedurende een volledige dag bewaakt had (GV P. 11).

Het door u neergelegde paspoort bevat persoonlijke gegevens die in bovenstaande niet in twijfel worden getrokken.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), artikelen 48 tot 48/6, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het algemeen beginsel van voorzichtigheid en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

Verzoeker betoogt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS heel vermoeid en uitgehongerd was doordat hij reeds maandenlang geen opvang geniet en op straat leeft. Hij stelt dat de protection officer bij zijn vraagstelling onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn fysieke en psychologische vermoeidheid en bijvoorbeeld specifieke vragen met een korter antwoord in plaats van 'open' vragen had moeten stellen.

Wat betreft het gebrek aan bewijsstukken van zijn politieke activiteiten en van de door hem verklaarde vervolgingsfeiten, herhaalt verzoeker dat zijn koffer met documenten in België werd gestolen en dat de politie hem niet wou helpen.

Wat betreft zijn tegenstrijdige verklaringen betreffende zijn officieel lidmaatschap bij de Nationale Beweging verwijst hij opnieuw naar zijn vermoedheid. Hij verklaart sinds 2003 officieel lid van de partij te zijn en een officiële partijkaart te hebben maar nooit officieel te zijn tewerkgesteld door de partij, wel soms op sporadische wijze te zijn betaald (bijvoorbeeld naar aanloop van de verkiezingen). Verzoeker werpt op dat de protection officer slechts enkele vragen heeft gesteld over zijn bezigheden binnen de partij maar geen vragen heeft gesteld over de partij, noch een concrete analyse heeft gemaakt van zijn politiek profiel.

Wat betreft de bescherming van de Georgische autoriteiten verwijst verzoeker naar de klachten die hij bij de Georgische politie heeft ingediend die zonder reactie zijn gebleven en naar het feit dat zijn vriend D., na zijn vertrek, in elkaar werd geslagen omdat verzoeker een klacht had ingediend. Verzoeker meent dat hij omwille van zijn politiek profiel niet kan rekenen op de bescherming van zijn autoriteiten en verwijst naar rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch.

Verder benadrukt verzoeker dat rekening moet worden gehouden met zijn kwetsbaarheid ten gevolge van het feit dat hij al maandenlang op straat leeft. Hij verwijst naar het subjectief element van zijn vrees en stelt dat de commissaris-generaal geen aandacht heeft besteed aan de situatie van wanhoop waarin hij zich bevindt. Tenslotte besluit hij dat het voordeel van de twijfel op hem moet worden toegepast.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1 tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Hoe deze bepaling in casu geschonden zou kunnen zijn, kan niet worden ingezien daar verzoeker zich niet bevindt in één van de gevallen bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en zijn verzoek om internationale bescherming door de commissaris-generaal niet volgens een versnelde procedure werd behandeld. Derhalve wordt de schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker geeft ook geen enkele verdere, nuttige en concrete duiding omtrent de aangevoerde schending van “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*”. Bijgevolg wordt deze schending evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest zijn geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

4.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.4. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij Georgië heeft verlaten wegens vrees voor vervolging door criminelen gelinkt aan de Georgische Droompartij omwille van zijn politiek activisme voor de Nationale Beweging. Voor de samenvatting van het asielaanvraag verweist de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

Na analyse van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4.5. Uit de *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat er actueel geen sprake is van een veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. De vrees voor vervolging van opposanten/critici van het huidige regime dient bijgevolg individueel beoordeeld te worden.

Uit verzoekers verklaringen betreffende zijn activiteiten en betrokkenheid bij de Nationale Beweging blijkt dat hij een laag politiek profiel had. Zijn taken bestonden voornamelijk uit het ronselen van stemmen en campagne voeren op lokaal niveau, het uitvoeren van ondersteunende taken alsook enige betrokkenheid bij de oprichting van een lokale jongerenafdeling (Notities persoonlijk onderhoud - NPO CGVS, p. 5-7).

4.6. Wat betreft de individuele beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn politiek activisme bij de Nationale Beweging sluit de Raad zich aan bij de volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal waarbij de geloofwaardigheid van verzoekers politiek profiel en de hieruit voortvloeiende vervolgingsfeiten waarvan hij beweert het slachtoffer te zijn, ernstig in vraag wordt gesteld:

“Ten eerste legde u geen enkel bewijsstuk neer van de door u verklaarde politieke activiteiten ondanks uw nauwe betrokkenheid bij de het ronselen van stemmen, het direct meewerken aan campagnes en het mede oprichten van een jongerenafdeling. Redelijkerwijs kan verwacht worden dat u enige bewijsstukken zou kunnen neerleggen om deze verklaringen te staven. Verder legde u evenmin enige bewijsstukken neer van de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Gezien u verklaarde enkele malen te zijn beschoten en u hierover aangifte zou gedaan hebben bij de politie kon hier redelijkerwijs ook bewijsstukken van verwacht worden. Uw bewering dat al uw documenten in het station van Brussel zouden zijn gestolen is een blote bewering waarvan u evenmin enig bewijs van neerlegt.

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw al dan niet officieel lidmaatschap van National Movement. Initieel verklaarde u dat u officieel lid was van de politieke partij en een lidkaart had (GV P.5). Nadien verklaarde u dan weer dat u geen officiële kaart hebt gehad en de partij weliswaar geholpen had, maar niet officieel (GV P.5). Bij de vraag naar documenten gaf u dan weer aan dat u een oude en een nieuwe

partijkaart had. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring gaf u enkel aan dat u gezegd had dat u een oude kaart had hetgeen geenszins blijkt uit uw verklaringen en dan ook niet kan worden aangenomen. Naast het tegenstrijdig karakter van uw verklaringen hieromtrent, komt het bevreemdend over dat u enkel over een oude partijlidkaart zou beschikken die ruim 20 jaar oud is (GV P.7). Gezien uw politieke activiteiten de kern van uw asielrelaas uitmaken kan verwacht worden dat u consistente verklaringen aflegde betreffende het gegeven of u al dan niet officieel lid was."

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing.

Vooreerst waar verzoeker verwijst naar zijn kwetsbaarheid doordat hij al maandenlang geen opvang geniet en op straat leeft en stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS heel vermoeid en uitgehongerd was, toont hij echter niet aan dat zijn cognitieve toestand op een dermate wijze was beperkt dat hij geen coherente verklaringen kon afleggen. Bovendien, los van de vaststelling dat verzoeker te maken had met bepaalde moeilijkheden ten gevolge van de opvangcrisis, mag van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij toch in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn politieke activiteiten die de kern van zijn asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit zijn land van herkomst.

Waar verzoeker opwerpt dat de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn fysieke en psychologische vermoeidheid en zijn vraagstelling had moeten aanpassen door specifieke vragen met een kort antwoord in plaats van 'open' vragen te stellen, wijst de Raad erop dat zowel uit de bestreden beslissing als uit de notities van het persoonlijk onderhoud het tegendeel blijkt. In de bestreden beslissing wordt het volgende vermeld: *"Tijdens het gehoor werd echter wel vastgesteld dat u vermoeid was en honger leed als gevolg van het feit dat u reeds enige tijd op straat moest overleven. Toen u die informatie tijdens het gehoor deelde voorzag de bevoegde protection officer u van wat eten opdat u wat op krachten gekomen. Nadien kon het gehoor probleemloos verdergezet worden."* Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer wel degelijk rekening heeft gehouden met de fysieke toestand van verzoeker door twee pauzes van 20 en 10 minuten in te lassen (NPO CGVS p. 7 en p. 9), door verzoeker iets te eten en te drinken te geven en door zijn vraagstelling aan te passen. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de protection officer verzoeker herhaaldelijk aanspoorde tot het concreet beantwoorden van zijn specifieke vragen: *"Wat deed u dan precies tijdens de verkiezingen om te helpen?" (...)* *"Aangezien u wat vermoeid bent, stel ik voor dat u mij kort antwoordt op mijn vragen?" (...)* *"Vandaar mijn verzoek om kort op mijn vragen te antwoorden. Wanneer ik u vraag naar de wijze waarop u bij de verkiezingen hielp, vraag ik u naar uw concrete taken, niet naar uw loon of naar uw bedoelingen maar wat u concreet deed. Als ik goed begrepen heb, hielp u mee bij de verschillende verkiezingen. Welke taken voerde u daarbij concreet uit?" (...)* *"Wat deed u dan precies voor K. buiten de verkiezingsperiode?" (...)* *Wanneer u zei dat u mensen mobiliseerde om voor de NB te stemmen, hoe deed u dat concreet?" (...)* (NPO CGVS, p. 6).

Waar verzoeker het gebrek aan bewijsstukken van zijn politieke activiteiten en van de door hem verklaarde vervolgingsfeiten tracht te verschonen door opnieuw te herhalen dat zijn documenten in België werden gestolen en de politie hem niet wou helpen, sluit de Raad zich aan bij de commissaris-generaal waar deze stelt dat dit een blote bewering betreft waarvan verzoeker evenmin enig bewijs van neerlegt.

Verzoeker tracht verder in zijn verzoekschrift zijn tegenstrijdige verklaringen betreffende zijn officieel lidmaatschap van de Nationale Beweging te herstellen door te wijzen op de werkelijke betekenis van zijn bewoordingen. Hij verklaart sinds 2003 officieel lid van de partij te zijn en een officiële partijkaart te hebben maar nooit officieel te zijn tewerkgesteld door de partij, wel soms op sporadische wijze te zijn betaald (bijvoorbeeld naar aanloop van de verkiezingen). De Raad is van oordeel dat dergelijk verweer er niet in slaagt afbreuk te doen aan voormelde inconsistente verklaringen van verzoeker bij het CGVS over zijn al dan niet officieel lidmaatschap van de Nationale Beweging.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift opwerpt dat de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende specifieke vragen heeft gesteld over zijn politiek profiel en geen concrete analyse heeft gemaakt van zijn politiek profiel, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de vraagstelling voldoende was om tot bovenstaande pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing te besluiten. De Raad wijst erop dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de protection officer is om het onderhoud te 'sturen'. Het komt de verzoeker om internationale bescherming toe om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo accuraat mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming zo volledig en gedetailleerd mogelijk aan te reiken. Bovendien staat het verzoeker vrij om in het verzoekschrift, bij

aanvullende nota of ter terechtzitting alsnog elementen aan te halen om zijn politiek profiel aannemelijk te maken. Verzoeker blijft hierbij echter in gebreke.

4.7. Verder is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de vermeende problemen omwille van zijn politiek activisme voor de Nationale Beweging, verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. In de bestreden beslissing worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan:

“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Zo gaf u te kennen dat u meerdere klachten had ingediend bij de politie die stelden dat ze het verder zouden onderzoeken. Echter blijkt nergens uit uw verklaringen dat u dit onderzoek hebt opgevolgd en stelde u vaagweg er niets meer over gehoord te hebben (GV P. 11) noch blijkt dat u enige andere inspanningen hebt gedaan om bescherming van de autoriteiten te krijgen zoals bijvoorbeeld het aanspreken van de public defender of het nemen van een advocaat. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u wel degelijk op de

bescherming van de ordediensten kon rekenen toen u beweerde dat de politie uw huis na de tweede schietpartij gedurende een volledige dag bewaakt had (GV P. 11)."

Verzoeker voert hiertegen geen concreet verweer in zijn verzoekschrift. Hij beperkt zich het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Een loutere verwijzing naar algemene rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch volstaan evenmin om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in casu bij problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoeker.

4.9. Tenslotte wijst de Raad ook nog op het laattijdig karakter van het verzoek om internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land ontvlucht te zijn vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een onmiddellijk of van zodra hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. De vaststelling dat verzoeker niet onmiddellijk bij zijn aankomst in een veilig land een verzoek om internationale bescherming indiende, te weten in Italië waar hij sinds zijn vertrek uit Georgië twee maanden heeft verbleven alvorens hij naar België is doorgereisd, doet afbreuk aan de door hem beweerde nood aan internationale bescherming.

4.10. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

4.11. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

4.12. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.13. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.14. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de

bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop ze is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

4.16. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS